

SPROSTOWANIA**Sprostowanie komunikatu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-507/10**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 13 z dnia 15 stycznia 2011 r., s. 28)

(2011/C 72/03)

Tekst komunikatu opublikowanego w Dz.U. w sprawie T-507/10 Uspaskich przeciwko Parlamentowi należy zastąpić następującym tekstem:

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2010 r. — Viktor Uspaskich przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-507/10)

(2011/C 13/55)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litwa) (przedstawiciel: adwokat Vytautas Sviderskis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego P7_TA(2010)0296 z dnia 7 września 2010 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Viktora Uspaskicha;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za szkody niematerialne w kwocie 10 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze skarżący utrzymuje, że strona pozwana naruszyła jego prawo do obrony oraz zasadę dobrej administracji w postępowaniu 2009/2147 (IMM). Parlament Europejski odmówił przesłuchania skarżącego w procedurze dotyczącej uchylenia jego immunitetu zarówno przed komisją do spraw prawnych, jak i na posiedzeniu plenarnym. Nie wziął pod uwagę większości argumentów skarżącego i nie ustosunkował się do nich.

Po drugie Parlament Europejski wydał zaskarżoną decyzję w oparciu o błędną podstawę prawną i naruszył art. 9 ust. 1 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przez to, że oparł się na oczywiście błędnej wykładni art. 62 ust. 1 i 2 litewskiej konstytucji. Skarżący powołuje się na wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r. w sprawie T-42/06 Gollnisch przeciwko Parlamentowi, w którym Sąd uznał, że Parlament Europejski popełnił analogiczne naruszenie.

Po trzecie strona pozwana naruszyła zasadę *fumus persecutionis* oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie przy jej analizie. Strona pozwana całkowicie zignorowała swe wcześniejsze decyzje dotyczące zasady *fumus persecutionis*. Ponadto Parlament Europejski nie wziął pod uwagę okoliczności, że w chwili wydania decyzji o wszczęciu postępowania karnego lider polityczny nie ponosił odpowiedzialności za naruszenia związane z administracją i że materiały z dochodzenia wstępnego zostały opublikowane.

Po czwarte strona pozwana naruszyła prawo skarżącego do przedstawienia wniosku o obronę immunitetu na podstawie art. 6 ust. 3 regulaminu Parlamentu Europejskiego. Strona pozwana odmówiła zbadania wniosku skarżącego, w ramach którego bronił on swego immunitetu, powołując się na okoliczność, że zarządzone wobec niego środki zapobiegawcze w postaci kaucji w kwocie 436 000 EUR jest nieproporcjonalny do ewentualnej maksymalnej grzywny grożącej za przestępstwo karne, o której jest oskarżany.